

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

อามีนิลลา หะยีซอ^ก รติพร ถึงฝั่ง^ข

บทคัดย่อ

การศึกษารัั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 381 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนจำนวนประชากร (Proportional Stratified Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด ได้แก่ปัจจัยด้านครอบครัว ($\beta = -0.209$) ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ($\beta = -0.484$) และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ($\beta = -0.105$) ซึ่งตัวแปรทั้งสามสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดได้ร้อยละ 48.0 (Adjust R' = .480) จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญและมีผลในการลดการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นควรเสริมสร้างการตระหนักรู้ในการเลือกคบเพื่อน และเสริมสร้างทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการใช้ชีวิต ทักษะการปฏิเสธให้กับนักศึกษา เนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่มาก

คำสำคัญ: มหาวิทยาลัย, พฤติกรรม, 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

^กนักศึกษานิเทศศาสตร์ คณะพัฒนาศาสตร์และยุทธศาสตร์การบริหาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ Email: kimnana786@gmail.com

^ขผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพัฒนาศาสตร์และยุทธศาสตร์การบริหาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รับบทความ: 27 ตุลาคม 2565 แก้ไขบทความ: 13 ธันวาคม 2565 ตอบรับบทความ: 26 ธันวาคม 2565

Factors Affecting Substance Abuse Risk Behaviors of Undergraduate Students at One of the Universities in the Three Southern Border Provinces

Aminilla Hayeesor^a Ratiporn Teungfung^b

Abstract

The purpose of this study was to study the substance abuse risk behavior and factors affecting substance abuse risk behaviors of undergraduate students at one of the universities in the three southern border provinces. The sample group in the research was 381 bachelor's degree students. The sample group was randomly taken using Proportional Stratified Sampling. The research tool was a questionnaire. Data were analyzed by mean, standard deviation, and multiple regression.

The results of the study revealed that their risk behaviors for substance abuse were at low level. The influencing variables that able to predict substance abuse risk behaviors were family factors ($\beta = -0.209$), peer group factors ($\beta = -0.484$) and community factors ($\beta = -0.105$). All of which could together predict substance abuse risk behaviors by 48.0 percent (Adjust $R' = .480$). From this study it was found that the peer group factor is an important factor and has a good effect on reducing the incidence of risk behaviors. Therefore, the awareness on how to select friend should be promoted among the students. As well as other skills such as life skills and refusal skills, because there is a large epidemic of substance abuse in the society nowadays.

Keywords: University, Behavior, Three Southern Border Province

^a Master Student, School of Social Development and Management Strategy, National Institute of Development Administration, Email: kimnana786@gmail.com

^b Assistant Professor, School of Social Development and Management Strategy, National Institute of Development Administration

Received: 27 October 2022 Revised: 13 December 2022 Accepted: 26 December 2022

บทนำ

ปัญหายาเสพติดนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ทุกประเทศต่างตระหนักถึงผลกระทบจากปัญหายาเสพติดที่ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อมนุษยชาติ ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงได้พยายามร่วมมือกันต่อต้านและยับยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติด (Office of The Narcotics Control Board, 2021) สำหรับประเทศไทยปัญหายาเสพติดถือเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อน ทำให้ประเทศชาติสูญเสียเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของบุคลากรจากทุกภาคส่วนในการให้ความร่วมมือต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษานับเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างยิ่ง (Jakkapong Phonakhae, 2020)

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญซึ่งส่งผลกระทบในหลายด้าน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยมีการสอดแทรกการส่งเสริมทักษะชีวิต และเสริมการเฝ้าระวังในสถานศึกษาควบคู่ โดยการร่วมมือของทุกฝ่ายดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ภายใต้กลยุทธ์ “4 ต้อง 2 ไม่” ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องมียุทธศาสตร์ ต้องจัดทำแผน ต้องมีระบบข้อมูล ต้องมีเครือข่ายไม่ปกปิดข้อมูล และไม่ไล่่นักเรียน นักศึกษาออก (Sornram Ruecha, Chanachai Uanwang, & Tatchawat Laosuwan, 2020)

จากผลวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มยาเสพติดในประเทศ สะท้อนออกมาอย่างชัดเจนว่าปัญหายาเสพติดยังมีการแพร่ระบาดอยู่ในกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษาที่อายุระหว่าง 15-24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรหลักที่ยังคงมีปัญหายาเสพติดอยู่ และยังพบว่าเยาวชนจำนวนไม่น้อยมีพฤติกรรมเสี่ยงการใช้สารเสพติด เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด การรวมกลุ่มเป็นแก๊งก่อวุ่น (Yodchai Phupanrai, 2016) เยาวชนถือเป็นกลุ่มที่มีภาวะความเสี่ยงสูงซึ่งมีโอกาสติดสารเสพติดมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากปัจจัยด้านครอบครัว การเลือกคบเพื่อน ความอยากรู้อยากลอง ความรู้เท่าทันต่อยาเสพติด อีกทั้งสภาพแวดล้อมชุมชนที่อยู่อาศัย สถานศึกษา สื่อ และค่านิยมต่างๆ เป็นแรงผลักดันสำคัญที่นำไปสู่การใช้สารเสพติด (Sornram Ruecha et al., 2020) นอกจากนี้จากการศึกษากลุ่มเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจฯ พบว่า มากกว่าครึ่งมีประสบการณ์ใช้สารเสพติด ซึ่งสารเสพติดที่ใช้เสฟส่วนใหญ่เป็นยาบ้า และจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าร้อยละ 89.4 มีการใช้สารเสพติด อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดเป็นเยาวชนวัยรุ่น โดยมีสถานภาพเป็นนักศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (Suporn Chinakate, 2010)

สถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติดทุกข้อหาทุกตัวยาในห้วงตุลาคม 2559 - มีนาคม 2560 มีการจับกุมรวม 15,013 คดี ผู้ต้องหา 17,141 คน

ผู้ต้องหา 14,996 คน (คดีเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.92) จังหวัดสงขลา ยังคงเป็นจังหวัดที่มีการจับกุมมากที่สุด จำนวน 4,817 คดี ผู้ต้องหา 5,679 คน (ร้อยละ 55.03 เป็นคดีพิษกระท่อม) อันดับ 2 ได้แก่ จังหวัดปัตตานี มีการจับกุม 2,089 คดี ผู้ต้องหา 2,273 คน (ร้อยละ 49.35 เป็นคดียาบ้า) อันดับ 3 ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส มีการจับกุม 2,045 คดี ผู้ต้องหา 2,202 คน (ร้อยละ 48.38 เป็นคดียาบ้า) (Office of The Narcotics Control Board, 2019) นอกจากนี้ปัญหายาเสพติดถือเป็นหนึ่งในปัญหาที่ทำให้สถานการณ์ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทวีความรุนแรงขึ้น เพราะด้วยกับบริบทพื้นที่อยู่เชิงแนวเขา ซึ่งเป็นแหล่งที่เอื้อต่อการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวได้ (Thiyaporn Kantathanawat, 2017) ผวนกับสถานการณ์ความขัดแย้งรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไตรมาสที่ 1/2560 เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในรอบสามเดือนแรกของปี 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 136 เหตุการณ์ มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตรวมทั้งสิ้น 131 คน มีเหตุการณ์ที่ไม่สามารถระบุได้ถึง 82 เหตุการณ์ ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุด ในส่วนที่สามารถระบุได้มีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบมากที่สุด จำนวน 26 ครั้ง รองลงมาเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมจำนวน 16 ครั้ง และยาเสพติด จำนวน 12 ครั้ง ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้เสพยาเสพติดอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ (Chatchai Srimuangkanchana, 2018)

จากการสำรวจงานวิจัยพบว่าการศึกษาของของ Apdunkoled Arrahimi, Sawat Laipapom, Jira Chaya Jeawkok, & Thanidaphat Saengtong (2021) ศึกษารูปแบบการป้องกันตนเองในการใช้สารเสพติดซ้ำของผู้ติดยาเสพติด กรณีศึกษา ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติดในศูนย์บำบัดบ้านแสนสุข และสถาบันปอเนาะพัฒนาเยาวชนพบว่า เยาวชนใน 3 จังหวัดจำนวนไม่น้อยที่ติดยาเสพติด และถ้าหากเยาวชนไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง โดยที่เด็กและเยาวชนเหล่านั้นเข้าไปอยู่ในสังคมหรือกิจกรรมที่ดีย่อมจะส่งผลให้เยาวชนเหล่านั้นไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดได้ แต่ในทางกลับกันหากเด็กและเยาวชนเลือกกลุ่มสังคมหรือเพื่อนที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดย่อมส่งผลทางตรง และทางอ้อมในการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาเหล่านี้ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อนักศึกษาในพื้นที่โดยเฉพาะ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่กล่าวว่า ประชากรกลุ่มเสี่ยงสูง ได้แก่ กลุ่มประชากรที่อยู่ในวัยเรียนเป็นช่วงอายุที่มีผู้เสพยาเสพติดรายใหม่สูงที่สุด และประชากรกลุ่มนี้มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่อยู่ในช่วงวัยเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ผวนกับการแพร่ระบาดของยาเสพติดในภาคใต้ตอนล่างที่พบว่า มีอัตราการใช้สารเสพติดอยู่ในระดับที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วง (Chatchai Srimuangkanchana, 2018)

จากบริบทข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะต่างๆ ไปเป็นข้อมูลในการป้องกันและ

กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างตรงจุดและถูกต้อง อีกทั้งผลการวิจัยที่ได้รับสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลทางเลือกในการป้องกันและลดการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของเยาวชนนักศึกษา รวมถึงอาจจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมมีทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง Arunchaya Bunchookittiyot, Sittipong Wattananonsaku, & Supat Sanjamsai (2019) กล่าวถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา (Problem Behaviors) หรือเป็นสาเหตุให้เกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิต ทั้งยังส่งผลเสียทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากปกติ หรือส่งผลเสียต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม เช่น พฤติกรรมสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และเสพยาเสพติด เช่นเดียวกับการศึกษาของ Suwhaida Bulad (2015) ที่พบว่า การเข้าสู่กระบวนการเสพยาเสพติดของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด 4x100 ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นที่เสพยาเสพติดชนิดอื่นมาก่อนได้แก่ สูบบุหรี่ สูบใบจากยาเส้น และยาบ้า เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Kheawyu (2003) ที่พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนในการดำเนินชีวิตมาจากการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เล่นการพนัน การเที่ยวสถานบันเทิง และการศึกษาของ Suwannee Sangartit (2007) ที่พบว่า เมื่อเยาวชนสูบบุหรี่ ดื่มสุราจะมีการใช้สารเสพติดร่วมด้วย นอกจากนี้การไปเที่ยวตามสถานบันเทิงของนักเรียนมักมีการนำสารเสพติดเข้ามาเสพ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Rutchadee Binwong & Kasetchai Laeheem (2016) ที่ศึกษาสภาพและการจัดการปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชนไทยมุสลิมชุมชนบ้านดอนชีเหล็ก ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า ด้านสภาพปัญหาเสพติดในกลุ่มเยาวชนในชั้นที่น่าเป็นห่วง เยาวชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติดโดยใช้สารเสพติดชนิดที่หาง่ายในพื้นที่ ได้แก่ บุหรี่ น้ำกระท่อม กัญชา และยาบ้า ตามลำดับ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนที่อาจนำไปสู่การใช้ยาเสพติดและติดยาเสพติด

จากการทบทวนวรรณกรรมจากนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน พบว่าสาเหตุหลักที่เยาวชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือใช้สารเสพติดอันเนื่องมาจากปัจจัยหลายปัจจัยทั้งปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน จากการศึกษาของ

Pranee Sutthisukhon, Dussanee Damme, & Kriangsak Sue-Luam (2008) พบว่า สาเหตุหรือเงื่อนไขที่ทำให้มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด โดยสาเหตุเกิดจากความอยากรู้อยากลอง การเลือกคบเพื่อน ไม่มีความรู้เรื่องยาเสพติด และสาเหตุจากครอบครัว เช่น บุคคลในครอบครัวติดยาเสพติด ขาดการอบรมเลี้ยงดูถูก พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูก รวมถึงสาเหตุจากสิ่งแวดล้อม เช่น มีแหล่งผลิตหรือแหล่งระบาดของยาเสพติดที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการติดยาเสพติด ขณะเดียวกันการศึกษาของ Jiraporn Petchdam & Pibool Yamkasikorn (2011) ยังพบว่า ความต้องการ เจตคติ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม รวมถึงปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษาหรือโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ชุมชน เป็นต้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ Lukana Termsirikulchai (1999) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยพบว่ามีปัจจัยเกี่ยวข้องที่สำคัญคือ สถานศึกษา ค่านิยม กลุ่มเพื่อน สื่อและอิทธิพลจากโฆษณา การศึกษาของ Jedsarid Sangkapan, Kettawa Boonprakarn, Chidchanok Chengchao, Apirak Chanthawong, & Pakorn Limyothin (2020) พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ และปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของ Rutchadee Binwong & Kasetchai Laeheem (2016) ที่ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เยาวชนไทยมุสลิมชุมชนบ้านดอนชีเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสารเสพติดนั้นเกิดจากปัจจัยด้านครอบครัว ด้านชุมชนมีแหล่งจำหน่ายและที่เอื้อต่อการเสพยาเสพติดของเยาวชน ด้านกลุ่มเพื่อนที่มั่วสุมกับสารเสพติด รวมทั้งเยาวชนในชุมชนขาดความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด

สำหรับการอธิบายถึงพฤติกรรมเสี่ยงไม่มีแนวคิดใดอธิบายได้อย่างจำเพาะเจาะจง เนื่องจากการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงของมนุษย์นั้นล้วนไม่มีขอบเขตที่กำหนดได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมักจะเป็นกลุ่มที่ไม่มีความสุขในครอบครัว การเลือกคบเพื่อน สภาพแวดล้อมชุมชนที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางสถานศึกษารวมไปถึงอิทธิพลของบุคคลรอบข้าง และเจตคติ ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น

2) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว Wichai Robkamdee, Khatiya Kannasut, & Sombat Robkamdee (2007) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่เล็กและสำคัญที่สุดโดยทำหน้าที่หล่อหลอมความเป็นมนุษย์ อาศัยการอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นคนดี ครอบครัวจึงมีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากพ่อแม่เป็นผู้ที่มีบทบาทในการป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูและการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว เป็นไปตามการศึกษา Kanda Sugmak & Yuwadee Trapasit (2018) ที่พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกัน

ยาเสพติดของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดปทุมวนาราม ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มากเนื่องจากพ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนให้ประพฤติตัวเป็นคนดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Sasiwimon Thongklor (2012) ที่พบว่า การปล่อยปละละเลย การขาดการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ และพ่อแม่ใช้สารเสพติดส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงมากที่สุด หากพ่อแม่ไม่มีเวลาพูดคุยหรือคอยสอดส่องพฤติกรรมลูก อาจเกิดปัญหาที่ไม่คาดคิดและส่งผลกระทบต่ออื่น ๆ ตามมา และหากไม่มีการขัดเกลากิจทางสังคม (Agencies of Socialization) ร่วมด้วยครอบครัวจะไม่มีภูมิคุ้มกันที่ดี (Prakaipetch Kavin & Puchong Senanuch, 2018) และส่งผลให้มีปัญหาในครอบครัว ครอบครัวเกิดความขัดแย้ง Brook et al. (2001) ได้อธิบายว่าครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดมากที่สุด เมื่อเกิดความขัดแย้งในครอบครัวอาจทำให้สมาชิกในครอบครัวต้องหันไปพึ่งพึ่งอบายมุขและใช้สารเสพติดตามมา

2) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด Health Education Division (2012) ได้อธิบายถึง ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติด หมายถึง เจตคติ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด โทษพิษภัย ผลกระทบและอาการที่เกิดจากการเสพ สาเหตุของการเสพ แนวทางการป้องกันและการบำบัดรักษาและมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด สิ่งเหล่านี้จะเป็นภูมิคุ้มกันในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติด แต่ถ้าหากเมื่อตัวผู้เรียนยังขาดความรู้ถึงภัยของยาเสพติด หรือนักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกกับยาเสพติดซึ่งจะส่งผลร้ายแรงตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของ Jedsarid Sangkan et al. (2020) ที่พบว่า ปัจจัยด้านความรู้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior : TPB) เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม (Social Psychology) ที่คิดค้นโดย Ajzen and Fishbein (1980) โดยเจตคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมนั้น และมีความเชื่อว่าบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนเองหรือมีอิทธิพลต่อตนเองจะเห็นชอบในพฤติกรรมที่จะกระทำ ซึ่งเรียกว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) โดยกลุ่มอ้างอิงในช่วงวัยของนักศึกษาซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่านอกจากพ่อแม่ กลุ่มเพื่อน (Peer Groups) เป็นกลุ่มอ้างอิงรองจากครอบครัว ซึ่งเพื่อนที่คบส่วนใหญ่ก็มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน จากการศึกษาของ Muenaphai (2009) กล่าวถึงการคบเพื่อนซึ่งเป็นปัจจัยที่มีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มเพื่อนเป็นเพื่อนที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน ซึ่งมีความใกล้ชิดเป็นอย่างมาก หากเพื่อนที่คบได้เรียนการรับรู้พฤติกรรมของนักศึกษาจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากกลุ่มเพื่อนเข้ามามีบทบาทในชีวิตทั้งในแง่ของการชี้นำและมีอิทธิพลต่อบุคคลมากขึ้นยิ่ง ผวนกับเหตุการณ์ยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้นักศึกษามักทำกิจกรรมมีการพบปะสังสรรค์ รวมถึงการใช้เวลากับกลุ่มเพื่อนเป็นอันดับต้น ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ Sorawich Laodaran, Jinjutha Chaisena Dallas, &

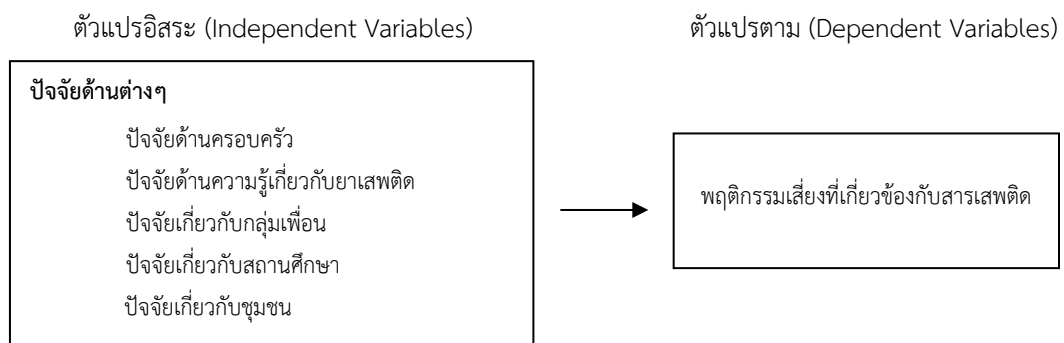
Pornpat Hengudomsub (2018) ที่พบว่า การคบเพื่อนที่ดีจะช่วยกันห้ามปราม ไม่สนับสนุนให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งของมีนเมาหรือไม่ชักชวนกันไปเที่ยวตามสถานบันเทิงที่เป็นแหล่งมั่วสุมของอบายมุข แต่ในขณะเดียวกันหากกลุ่มเพื่อนไม่ได้จากการศึกษาของ Rutchadee Binwong & Kasetchai Laeheem (2016) พบว่าเยาวชนขาดความรู้เรื่องสารเสพติดอาจทำให้มีโอกาสสูงที่จะถูกเพื่อนชักชวน ไม่กล้าปฏิเสธ จนนำไปสู่การใช้สารเสพติดได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Usa Junyaem & Prapa Yuttatri (2016) พบว่า นักศึกษาชั้นปี 1 เมื่อเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยเริ่มมีการดื่มสุรามากขึ้น และอาจมีการใช้สารเสพติดร่วมด้วย สาเหตุจากกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงของนักศึกษาทำให้เกิดการคล้อยตาม ฉะนั้นกลุ่มเพื่อนที่คบจึงมีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก (Jedsarid Sangkan et al., 2020)

4) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา สถาบันการศึกษา (School and Educational Institution) กล่าวได้ว่า คือ โรงเรียน หรือ มหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ให้โอกาสทางการศึกษาได้เรียนรู้สหวิทยาการแขนงต่างๆ และทักษะในการดำรงชีพ การประพฤติตัวเป็นคนคนดี สถานศึกษาจึงมีบทบาทที่สำคัญในทางการขัดเกลาทางสังคม ด้านการให้ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Socialization) และทางด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Socialization) ซึ่งในสถาบันการศึกษาจะมีกลุ่มสังคม (Social Group) เป็นส่วนสำคัญ (Prakaipech Kawin & Puchong Senanuch, 2018) เช่น กลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา เป็นต้น นอกจากนั้นสภาพแวดล้อมในบริเวณภายนอกและภายในสถานศึกษาซึ่งมีผลต่อการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี และยับยั้งให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ เพราะหากสถานศึกษาอยู่ใกล้เคียงกับสถานบันเทิง (Jiraporn Petchdam & Pibool Yamkasikorn, 2011) ทางหน่วยงานสถานศึกษาต้องส่งเสริมกิจกรรมอื่น ๆ และเพิ่มมาตรการในการป้องกันปัญหาเสพติดเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยง รวมถึงสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักศึกษาร่วมด้วย

5) แนวคิดด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน Decharin (2011) ได้อธิบายเกี่ยวกับชุมชน ต้องประกอบไปด้วยสมาชิก ผู้นำชุมชนเป็นสำคัญ และการที่ชุมชนดีนั้นมาจากการที่สมาชิกในชุมชนมีพฤติกรรมที่ดี มีการให้ความร่วมมือกันเพื่อผลักดันเป็นชุมชนที่ดี เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง Sanya Sanyavivat (2004) เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา หรือภัยคุกคามจากปัญหาเสพติด ซึ่งชุมชนต้องไม่เป็นแหล่งมั่วสุม และผู้ปกครองต้องคอยให้ความรู้แก่บุตรหลาน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน โดยมีการทำความเข้าใจหรือศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การรับมือกับผู้ป่วยที่มีอาการติดสารเสพติด การสอนบุตรหลานให้หลีกเลี่ยงการใช้สารเสพติด และสมาชิกในชุมชนให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐจะช่วยยับยั้งการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้มาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Somsak Piengwong (2017) พบว่า พบว่า ปัจจัยด้านชุมชนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันการเสพยาเสพติดซ้ำของกลุ่มผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

1) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยประชากรของการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีจำนวนทั้งสิ้น 8,064 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณทางสถิติใช้สูตรของ Yamane (1973) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 381 คน และทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Proportional Stratified Sampling ดังตารางที่ 1 แบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนจำนวนประชากรจำแนกตามคณะที่ศึกษา และในแต่ละคณะสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญตามจำนวนที่คำนวณได้ของในแต่ละคณะนั้น

ตารางที่ 1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คณะ	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด(คน)	ร้อยละ	จำนวนตัวอย่าง(คน)
คณะศึกษาศาสตร์	2,271	28.1	107
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	842	10.5	40

คณะ	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด(คน)	ร้อยละ	จำนวนตัวอย่าง(คน)
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2,243	27.8	106
คณะรัฐศาสตร์	1,080	13.4	51
คณะศิลปกรรมศาสตร์	130	1.6	6
คณะวิทยาการสื่อสาร	521	6.6	25
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	792	9.7	37
คณะพยาบาลศาสตร์	185	2.4	9
รวม	8,064	100	381

2) การวัดผลตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

(1) ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 ข้อ

(2) ตัวแปรปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด มีการวัดดังต่อไปนี้

(2.1) การแปลผลคะแนนได้อ้างอิงระดับคะแนนและการแปลผลคะแนนโดยใช้มาตร

ประเมิณรวมค่า (Summated Rating Scale) 6 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก หากมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ให้ 6 คะแนน และข้อที่มีระดับความคิดเห็น ไม่เคย/ไม่มี ให้ 1 คะแนน ตามลำดับ (หากข้อคำถามที่ พ่อแม่จะสอนให้ท่านประพฤติปฏิบัติตัวเป็นคนดีอยู่เสมอ นักศึกษาสามารถเลือกตามระดับความคิดเห็นที่พบเจอได้อย่างเหมาะสม)

(2.2) การวัดตัวแปรปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน โดยปัจจัยแต่ละด้านเป็นข้อคำถามเชิงบวก ทั้งหมด จำนวน 27 ข้อ หากนักศึกษามีพฤติกรรมเหล่านี้ นักศึกษาสามารถเลือกระดับความคิดเห็นตามความเหมาะสม เนื่องจากมีระดับความคิดเห็นอยู่ 6 ระดับ คือ มากที่สุด 6 คะแนน มาก 5 คะแนน ปานกลาง 4 คะแนน น้อย 3 คะแนน น้อยที่สุด 2 คะแนน และไม่เคย/ไม่มี 1 คะแนน

(2.3) การวัดระดับพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งเป็นข้อคำถามเชิงลบทั้งหมด จำนวน 10 ข้อ โดยนักศึกษาสามารถเลือกระดับพฤติกรรมตามความเหมาะสม เนื่องจากมีระดับพฤติกรรม อยู่ 6 ระดับ คือ มากที่สุด 1 คะแนน มาก 2 คะแนน ปานกลาง 3 คะแนน น้อย 4 คะแนน น้อยที่สุด 5 คะแนน และไม่เคย/ไม่มี 6 คะแนน

3) เครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สำหรับการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบแบบสอบถาม (Try Out) แล้วนำไปทดสอบความเชื่อถือโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) เพื่อให้ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.741-0.923 โดยพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าความเชื่อมั่น 0.741 ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน 0.887 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด 0.881 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน 0.923 ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา 0.883 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดทั้งฉบับได้ 0.919

4) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา คณะสาขาที่ศึกษา และปัจจัยด้านต่างๆ คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และพฤติกรรมเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติด วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีเกณฑ์การสรุปผลค่าเฉลี่ย Boonchom Srisa-ard (2010) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย (คะแนน) 1.00 – 2.66 ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย (คะแนน) 2.67 – 4.33 ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย (คะแนน) 4.34 – 6.00 ระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ วิเคราะห์ด้วยการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติเป็นที่เรียบร้อย ข้อมูลตรงตามเงื่อนไขทุกประการ

ผลการวิจัย

1) คุณลักษณะส่วนบุคคล

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ทำการศึกษานี้ครั้งนี้เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 77.70 และเพศชายร้อยละ 22.30 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 60.90 รองลงมาคือ ระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.90 และร้อยละ 28.10 กำลังศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ รองลงมาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 27.80

2) ระดับความคิดเห็นปัจจัยแต่ละด้าน

ปัจจัยด้านครอบครัวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปัจจัยด้านครอบครัวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.72, SD = 0.81) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พ่อแม่มักจะสอนให้ท่านประพฤติปฏิบัติตัวเป็นคนดีอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = 5.71 SD = 0.54)

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 4.22, SD = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติด ($\bar{X}$ = 4.55, SD = 1.02)

ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.98, SD = 1.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพื่อนของท่านไม่เคยชักชวนท่านให้ลองเสพยาเสพติด ($\bar{X}$ = 5.39, SD = 1.32)

ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.95, SD = 1.27) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านไม่มีบุคคลที่ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 5.19, SD = 1.40)

ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชนโดยภาพรวมปัจจัยเกี่ยวกับชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 4.20, SD = 1.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ปฏิเสธการรับเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X}$ = 4.50, SD = 1.56)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.02, SD = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมเสี่ยงที่ท่านคบเพื่อน โดยไม่สนใจว่าเขาติดยาเสพติด ($\bar{X}$ = 2.89, SD = 1.67) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยแต่ละด้าน

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
ปัจจัยด้านครอบครัว	4.72	0.81	มาก
ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4.22	0.82	ปานกลาง
ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน	4.98	1.01	มาก
ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา	4.95	1.27	มาก
ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	4.20	1.34	ปานกลาง
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด	2.02	0.81	น้อย

3) สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สรุปจากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชนสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 48.0 โดยปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) = - 0.209 ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) = - 0.484 และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชนมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) = - 0.105 โดยพบว่าเมื่อคะแนนปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน และปัจจัยเกี่ยวกับชุมชนเพิ่มขึ้นส่งผลให้คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาลดลง ดังตารางที่ 3 และสามารถแสดงสมการได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน: พฤติกรรมเสี่ยง = [- 0.209 (ปัจจัยด้านครอบครัว)] + [- 0.484 (ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน)] + [- 0.105 (ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน)]

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ยาเสพติด	B	SE B	Beta	t
ค่าคงที่	5.213	0.278		18.735
ปัจจัยด้านครอบครัว	-0.210	0.048	-0.209	-4.357***
ปัจจัยด้านความรู้	0.002	0.038	0.002	0.057
ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน	-0.389	0.040	-0.484	-9.717***
ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	-0.063	0.027	-0.105	-2.365*

R square = 0.485, Adjusted R square = 0.480

หมายเหตุ: *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปและการอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดทำให้นักศึกษารู้และ

หลีกเลี่ยงการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สอดคล้องกับแนวคิดของ Arunchaya Bunchookittiyot, Sittipong Wattananonsaku, & Supat Sanjamsai (2019) ที่อธิบายถึง พฤติกรรมเสี่ยงที่เป็นปัญหาหรือเป็นสาเหตุให้เกิดความเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิตเนื่องจากนักศึกษารับรู้ถึงโทษภัยของยาเสพติด จึงทำให้มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เช่นเดียวกับการศึกษาของ Suporn Chinakate (2010) ที่พบว่า การลดโอกาสการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงนั้นมาจากผู้เรียนรับรู้ถึงโทษภัยของยาเสพติด หากใครลองใช้สารเสพติดก็ยากที่จะเลิกได้ อีกทั้งยังทำลายอนาคต และก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงอื่นๆ ตามมา จึงทำให้นักศึกษาหลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวและเมื่อถูกชักชวนให้ลองก็เลือกที่จะปฏิเสธ หรือพยายามไม่เผชิญหน้าต่อการล่อลวงที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด ซึ่งการวางตัวของนักศึกษาต่อสถานการณ์ เหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญในการลดพฤติกรรมเสี่ยงและปลอดภัยจากยาเสพติด สอดคล้องกับการศึกษาของ Yodchai Phupanrai (2016) ที่พบว่าระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะหมิง จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับต่ำมากเช่นเดียวกัน

ปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติดลดน้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Wichai Robkamdee et al. (2007) ที่กล่าวไว้ว่าครอบครัวเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาคนและสังคม สถาบันครอบครัวจึงมีความใกล้ชิดและมีความผูกพันกับสมาชิกในครอบครัว รวมถึงเครือญาติเป็นอย่างมาก และเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อเยาวชนอีกด้วย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) การรับรู้พฤติกรรมของกลุ่มอ้างอิงซึ่งพ่อแม่คือกลุ่มอ้างอิงที่เป็นส่วนสำคัญมากที่สุด เนื่องจากสถาบันครอบครัวมีหน้าที่หล่อหลอมและขัดเกลาความเป็นมนุษย์ให้แก่สมาชิกในครอบครัวด้วยการอบรมเลี้ยงดู และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สมาชิกในครอบครัว สอดคล้องกับแนวคิดของ Brook et al. (2001) ที่ได้อธิบายว่าครอบครัวเป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดมากที่สุดจึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับบุตรหลานด้วยการทำให้ครอบครัวอบอุ่น ฉะนั้นครอบครัวจึงเป็นรากฐานสำคัญที่ต้องคอยดูแลเอาใจใส่ คอยให้คำปรึกษาต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ Kanda Sugmak & Yuwadee Trapasit (2018) ที่พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดปทุมวนาราม ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มากเนื่องจากพ่อแม่มีการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนให้ประพฤติตัวเป็นคนดี ทำให้สมาชิกในครอบครัวห่างไกลจากยาเสพติดมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Sasiwimon Thongklom (2012) ที่พบว่า การปล่อยปละละเลย การขาดการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ และพ่อแม่ใช้สารเสพติดส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงมากที่สุด หากพ่อแม่ไม่มีเวลาพูดคุยหรือคอยสอดส่องพฤติกรรมลูก อาจ

เกิดปัญหาที่ไม่คาดคิดและส่งผลกระทบบ้างอื่น ๆ ตามมา ฉะนั้นปัจจัยด้านครอบครัวเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญมาก ๆ ต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครองจึงต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก

ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติดลดน้อยลง สอดคล้องกับแนวคิดของ Ajzen & Fishbein (1980) ที่ได้อธิบายทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) การรับรู้พฤติกรรมของกลุ่มอ้างอิง เนื่องจากเพื่อนเป็นตัวแทนกลุ่มที่สองรองจากครอบครัวที่นักศึกษาให้ความเชื่อถือ โดยส่วนใหญ่มักเป็นกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษาที่มีความใกล้ชิดเป็นอย่างมาก กลุ่มเพื่อน (Peer Groups) จึงมีความสำคัญ โดยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับแนวคิดของ Jedsarid Sangkapan et al. (2020) ที่ได้กล่าวถึง การเลือกคบเพื่อนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญอย่างมาก เนื่องจากการคบเพื่อนของนักศึกษาเป็นกลุ่มเพื่อนที่ดีไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการรับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ หรือเพื่อนไม่เคยชักชวนให้ลองเสพยาเสพติด เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Muenaphai (2009) และ Sorawich Laodarun, Jinjutha Chaisena Dallas, & Pornpat Hengudomsu (2018) ที่พบว่า การคบเพื่อนที่ดีจะส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ลดน้อยลง และห่างไกลจากพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติดได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Pranee Sutthisukhon et al. (2008) ที่ได้สรุปว่า สาเหตุหรือเงื่อนไขที่ทำให้มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด เกิดจากการเลือกคบเพื่อน จึงทำให้พบว่าปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นกลุ่มอ้างอิงนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง และเมื่อปัจจัยที่ดีด้านกลุ่มเพื่อนเพิ่มขึ้นส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงลดลง เนื่องจากได้รับแบบอย่างและพาไปสู่ในแนวทางที่ดี ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Usa Junyaem & Prapa Yuttatri (2016) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปี 1 เริ่มมีการดื่มสุรามากขึ้น และมีการใช้สารเสพติดร่วมด้วย เนื่องจากกลุ่มเพื่อนมองว่าเมื่อเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยมีอิสระมากขึ้น สามารถดื่มสุราได้ไม่อันตรายทำให้ผู้เรียนรับรู้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวและคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และอาจนำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ ไม่จะเป็นการทดลองเสพยาเสพติด และการเที่ยวตามสถานบันเทิงต่างๆ ที่เป็นแหล่งอบายมุข เป็นต้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ Suwannee Sangartit (2007) ซึ่งพบว่า การคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสมหรือคบเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด อาจถูกชักนำให้ลองใช้สารเสพติดได้ ไม่จะเป็นพฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และใช้สารเสพติดในวัยรุ่น สอดคล้องกับการศึกษาของ Jedsarid Sangkapan et al. (2020) ที่พบว่า ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชนส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้สารเสพติดลดน้อยลง เนื่องจากสาเหตุส่วนหนึ่งนักศึกษาให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าชุมชน แต่ในขณะเดียวกันนักศึกษาอาศัยอยู่ในชุมชนและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเสพยาเสพติดร่วมด้วย รวมถึงสมาชิกในชุมชนมีความรับผิดชอบต่อสังคมให้มีความสำคัญต่อกันสอดคล้องกับแนวคิดของ Sanya Sanyavivat (2004) ที่สมาชิกในชุมชนได้เล็งเห็นถึง

ความสำคัญของปัญหายาเสพติดได้ให้ความร่วมมือกับชุมชนรวมถึงหน่วยงานต่างๆ เข้ามาให้ความรู้แก่สมาชิกในชุมชนเข้าใจถึงโทษและภัยของยาเสพติด โดยสมาชิกในชุมชนคอยสอดส่องดูแลมีการให้คำปรึกษาไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลภายในชุมชน สำหรับคนภายนอกชุมชนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยอาจใช้การตักเตือนการกดดันทางสังคม หรือแจ้งเจ้าหน้าที่คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนทราบ (2010, p. 57 as cited in Apdunkoled Arrahimi et al., 2021) ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีจะช่วยป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดไปได้มาก ทำให้นักศึกษาที่อาศัยในชุมชนมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะด้วยวิธีการสุบ ดม ในการใช้สารเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Therdsak Paijuntuek, Soonthorn Panyapong, Anchalee Chaisri, Katesuda Phokanit, & Ponsawan Mongkonwannasri (2020) พบว่าการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด และเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการจัดการปัญหายาเสพติดได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Somsak Piengwong (2017) ที่พบว่า ปัจจัยด้านชุมชนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันการเสพยาเสพติดซ้ำของกลุ่มผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษากับปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กันสูง เนื่องจากการเลือกคบเพื่อนของนักศึกษา โดยส่วนมากแล้วเป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ด้วยกัน อยู่ในสถานศึกษาเดียวกัน ผนวกกับคะแนนปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่ดี เนื่องจากสถานศึกษามีกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติด และสถานศึกษาไม่มีบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสถานศึกษายังให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติด สอดคล้องกับการศึกษาของ Sornram Ruecha, Chanachai Uanwang, & Tatchawat Laosuwan (2020) ที่กล่าวว่า บุคลากรในสถานศึกษาโดยครูควรแนะนำวิธีการเลือกคบเพื่อนที่ดี และสถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมโดยสอดแทรกการส่งเสริมทักษะชีวิต และเสริมการเฝ้าระวังในสถานศึกษาควบคู่รวมถึงการร่วมมือของทุกฝ่ายในการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดไม่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมของนักศึกษามาจากปัจจัยด้านการคบเพื่อน ครอบครัว ชุมชนที่อยู่อาศัยเป็นหลัก โดยปัจจัยเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าในแง่ของการมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Jedsarid Sangkan et al. (2020) ที่พบว่า ปัจจัยด้านความรู้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของเยาวชน

ไทย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากสังคมปัจจุบันที่นักศึกษามักจะให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอันดับต้นๆ เพื่อนจึงมีอิทธิพลกับตัวนักศึกษามากกว่าปัจจัยด้านอื่นๆ มีการเลือกทำกิจกรรมร่วมกัน และการมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีนั้นปฏิเสธไม่ได้ว่าส่วนหนึ่งมาจากการคบเพื่อน รวมถึงปัจจัยด้านครอบครัวซึ่งเป็นฐานรากให้กับนักศึกษาและเกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ คอยบ่มเพาะเยาวชนในสังคมให้เป็นคนดีสอดคล้องกับทฤษฎีการขัดเกลา Supattra Supap (2002) กล่าวว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ นั้นเกิดจากการขาดกระบวนการในการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ของสถาบันต่างๆ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว กลุ่มเพื่อน รวมถึงชุมชนรอบตัว โดยกระบวนการขัดเกลามีหน้าที่หล่อหลอมพฤติกรรมของคนในสังคม เนื่องจากหากไม่สามารถขัดเกลาพฤติกรรมของผู้คนในสังคม อาจทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญในการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้

ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

(1) เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ทราบรายละเอียดเพิ่มมากขึ้นควรมีการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กันไป และการศึกษาครั้งต่อไปจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนบริบทให้ทันต่อสถานการณ์ที่ศึกษา ณ ปัจจุบันนั้นให้มากยิ่งขึ้นโดยการเพิ่มตัวแปรเกี่ยวกับสื่อออนไลน์ ที่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้เป็นอย่างมาก

(2) จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการลดพฤติกรรมเสี่ยงได้เป็นอย่างดี ควรเสริมสร้างการตระหนักรู้ในการเลือกคบเพื่อน เพื่อจะได้เป็นภูมิคุ้มกันในการเลือกคบเพื่อนที่ดี และเสริมสร้างทักษะต่างๆ เป็นพิเศษ เช่น ทักษะการใช้ชีวิต ทักษะการปฏิเสธ การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคมที่ถูกต้อง เป็นต้น และไม่กระทำพฤติกรรมเสี่ยงอันจะเป็นปัญหาในสังคมต่อไป เนื่องจากปัญหาเสพติดยังเป็นปัญหาที่ยังมีการแพร่ระบาดอยู่ตลอดเวลา

(3) ส่งเสริมให้ครอบครัวผู้ปกครองปลูกฝังและเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรม การเลียนแบบในเรื่องการประพฤติตัวเป็นคนดี และการรณรงค์ ลด ละ เลิก เหล้า บุหรี่ ในครอบครัว หรือ กิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- Ajzen, I. & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*. Michigan: Prentice-Hall.
- Apdunkoled Arrahimi, Sawat Laipaporn, Jira Chaya Jeawkok, & Thanidaphat Saengtong. (2021). *Self-defense against substance abuse of drug addicts in the area Pattani Province: A case study of people receiving drug treatment in the Ban Sansuk Treatment Center and the Pondok Institute for Youth Development* (Research Report) [In Thai]. Retrieved from <https://cads.in.th/cads/content?id=181Creswell>
- Arunchaya Bunchookittiyot, Sittipong Wattananonsaku, & Supat Sanjamsai. (2019). Selected factors related to problem behavior: The discriminant analysis between juvenile delinquency group and late adolescent student [In Thai]. *Journal of Thai Justice System*, 12(1), 63-72.
- Boonchom Srisa-ard. (2010). *Preliminary research* (8th ed.). Bangkok: Suwiriyan.
- Brook, J. S., Brook, D. W., De La Rosa, M., Whiteman, M., Johnson, E., & Montoya, I. (2001). Adolescent Illegal Drug Use: The Impact of Personality, Family, and Environmental Factors. *Journal of Behavioral Medicine*, 24(2), 183-203.
- Chatchai Srimuangkanchana. (2018). *Narcotics: Complications in the Southern Border provinces*. Office of Academic Affairs, Secretariat of the House of Representatives [In Thai]. Retrieved August 9, 2020, from <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/previewer.php>
- Jakkapong Phonakhae (2019). *Development of “anti-drug youth ambassadors”: Surasakmontri Task Force Internal Security Operations Command Northeastern* [In Thai] . Retrieved December 10, 2021 from http://www.thaizxplore.net/file_upload/submitter/file_doc/66b26a6dd5f065f52b28a538639f08d7.pdf
- Jedsarid Sangkan, Kettawa Boonprakarn, Chidchanok Chengchao, Apirak Chanthawong, & Pakorn Limyothin. (2020). Factors influencing risk behavior on substance abuse of Thai Youth in Hat Yai District, Songkhla province [In Thai]. *Journal of Education, Prince of Songkhla University, Pattani Campus*, 31(3), 88-103.

- Jiraporn Petchdam & Pibool Yamkasikorn. (2011). *A study of risk factors affecting deviant behavior of lower secondary students: A case study of Nakhon Nayok province*. Nakhon Nayok: Nakhon Nayok Provincial Cultural Office.
- Kanda Sugmak & Yuwadee Trapasit. (2018). Factors affection to preventive behavior on drug among upper elementary students of Wat Prathum Wanaram School in Her Royal Highness Princess Maha Chakri Siridhorn's [In Thai]. *Journal of The Police Nurses*, 10(1), 64-171.
- Lukana Termsirikulchai. (1999). A study of behaviors and factors related to alcohol consumption among Thai youth [In Thai]. *Journal of Public Health Policy and Plan*, 2(4), 54.
- Monath Thongsima. (2014). The factors affection to behavioral risk and the campaign for resist drug using behavioral of secondary school students from Dusit district of Bangkok [In Thai]. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 22(39), 301-328.
- Narong Muenapai. (2009). *Social factors influencing youth's drug addiction In Ban Hong District, Lamphun province* [In Thai] (Unpublished master's Thesis). Chiang Mai University, Chiang Mai.
- Office of The Narcotics Control Board. (2019). *Situation of drug problems in 7 Southern provinces during october 2016-march 2017* [In Thai]. Retrieved from https://www.oncb.go.th/ONCB_OR9/picture/Forms/Thumbnails.aspx
- Office of The Narcotics Control Board. (2021). *Narcotics prevention and suppression Center Ministry of Public Health* [In Thai]. Retrieved from <http://www.pmnidat.go.th/thai/downloads/serviceplan/SP02-65.pdf>
- Pairat Decharin. (2011). *Community development administration*. Bangkok: Thai Wattana Panich.
- Prakaipech Kawin & Puchong Senanuch (2018). Factors and knowledge level related to causes and behaviors of taking 4x100 drug type, among children and youth in the venue of youth observation and protection in zone 8 and 9 [In Thai]. *Journal of Social Work*, 26(20), 205-233.

- Pranee Sutthisukhon, Dussanee Dammee, & Kriangsak Sue-Luam. (2008). Pathways to drug addiction among adolescents and school age Siridhorn's [In Thai]. *Journal of Public Health and Development*, 6(2), 143-150.
- Rutchadee Binwong & Kasetchai Laeheem. (2016). The Situation and Problem in Drugs Problem Management Among Thai Muslim Adolescents in Ban Don Khilek Community, Phawong Sub-District, Muang District, Songkhla Province [In Thai]. *NIDA Development Journal*, 56(1), 1-33.
- Sanya Sanyavivat (2004). *Theories and strategies of social development*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Sasiwimon Thongklom. (2012). Indicators of risk behavior for Thai juvenile delinquency [In Thai]. *Journal of Thai Justice System*, 5(1), 89-108.
- Somsak Piengwong. (2017). The relationship patterns of factors that affecting the success of relapse prevention of substance [In Thai]. *Chophayom Journal*, 28(2), 162-168.
- Sorawich Laodaran, Jinjutha Chaisena Dallas, & Pornpat Hengudomsub. (2018). Drug preventive behaviors among students of opportunity expansion schools [In Thai]. *Journal of Nursing and Health Care*, 36(4), 146-155.
- Sornram Ruecha, Chanachai Uanwang, & Tatchawat Laosuwan. (2020). A risk behavior of students towards drugs in opportunity expansion schools in Ban Thane District, Chaiyaphum province [In Thai]. *Journal of MCU Ubon*, 5(3), 291-300.
- Supattra Supap. (2002). *Sociology* (22nd ed.). Bangkok: Thai Wattana Panich.
- Suporn Chinakate. (2010). *Factors affection to preventive behavior on drug among the vocational certificate students in colleges inder the provincial vocational education of Ratchaburi* [In Thai] (Unpublished master's thesis). Silpakorn University, Bangkok.
- Suwannee Sangartit. (2007). Factors predicting risky behavior in smoking, drinking, and taking drugs in adolescents [In Thai]. (Unpublished master' thesis). Khon Kaen University, Khon Kaen
- Suwhaida Bulad. (2015). Experience of Addiction 4X100 of the Teenagers in La Sub district of Krabi Province [In Thai]. *Phikanatesan Journal*, 11(2), 41-49.

- Thaninee Kheawyu. (2003). Risk behaviors of high school students in schools under the Department of General Education Phetchaburi province [In Thai] (Unpublished master's thesis). Khon Kaen University, Khon Kaen.
- Therdsak Pajjuntuek, Soonthorn Panyapong, Anchalee Chaisri, Katesuda Phokanit, & Ponsawan Mongkonwannasri (2020). Potential of community in narcotics problem management in Chaiyaphum province [In Thai]. *Academic MCU Buriram Journal*, 5(1), 63-73.
- Thiyaporn Kantathanawat. (2017). *Operational paradigm on drug prevention and problem solving of the people's sector*. Bangkok: Substance Abuse Interaction Program (PSU) Epidemiology Unit Prince of Songkhla University.
- Usa Junyaem & Prapa Yuttatri. (2016). Prediction of undergraduate freshmen's intentional abstinence of alcohol: Application of the theory of planned behavior [In Thai]. *Thai Journal of Nursing Council*, 3(2), 28-40.
- Vipa Danthamrongkul (2016). Context, Affecting Factors and Substance Abuse Situation Among Vocational Students in High Risk Provinces [In Thai]. *Thai Journal of Addition*, 4(1), 33-50.
- Wichai Robkamdee, Khattiya Kannasut, & Sombat Robkamdee. (2007). *Risks of Thai families: A complete report* [In Thai]. Bangkok: National Institute of Development Administration.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. New Yok: Harper & Row.
- Yodchai Phupanrai. (2016). Factors influencing students drug-related behavior secondary school level in Huai-Mek district, Kalasin province [In Thai]. (Unpublished master' thesis). Rajabhat Maha Sarakham University, Maha Sarakham.